

Zamyslenia na týždeň po 9. nedeli po Svätej Trojici

Pondelok 30. júla 2018

Piesne: ES č. 483, 648

Text: Jk 2, 14 – 26

„14Čo je platné, bratia moji, keď niekto povie, že má vieru, ale nemá skutky? Či ho (takáto) viera môže spasíť? 15Ak brat alebo sestra nemá odev a nedostáva sa im denný pokrm, 16a niekto z vás im povie: Chod'te v pokoji, zohrejte a najedzte sa! ale nedáte im, čo potrebujú pre telo, čo je to platné? 17Tak aj viera, ak nemá skutkov, je sama osebe mŕtva. 18Ale povie niekto: Ty máš vieru a ja mám skutky! Ukáž mi svoju vieru bez skutkov! Ja ti zo svojich skutkov ukážem vieru. 19Ty veríš, že Boh je jeden. Dobre robíš. Aj démoni veria, ale sa desia. 20Či chceš pochopiť, prázdny človeče, že viera bez skutkov je neužitočná? 21Či náš otec Abrahám nebol ospravedlnený zo skutkov, keď svojho syna Izáka položil na obetný oltár? 22Vidíš - viera spolupracovala s jeho skutkami a skutkami sa stala dokonalou, 23a naplnilo sa Písmo, ktoré hovorí: Abrahám uveril Bohu a počítalo sa mu to za spravodlivosť; nazvaný bol priateľom Božím. 24Vidíte, že zo skutkov býva človek ospravedlnený, a nie zo samej viery. 25Podobne aj neviestka Rachab: či nebola ospravedlnená zo skutkov, keď prijala poslov a inou cestou ich vypustila? 26Lebo ako telo bez ducha je mŕtve, tak je mŕtva aj viera bez skutkov.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Často stretávam v dnešnej dobe izolácie a individualizmu „veriacich“, ktorí vyznávajú akúsi svojskú vieru, mimo spoločenstva cirkvi. Keď ich pozývam do spoločenstva, povedia: „Ale viete, sestra farárka, ja mám „svoju vieru“, ale do chrámu, do spoločenstva nemusím, to nie je nič pre mňa, ja sa aj doma pomodlím. Napokon, chodia tam takí a takí...“ A vypočujem si konkrétne dôvody a príbehy ľudí, ktorí im dávno v minulosti ublížili, neodpustili či ukrivdili, často aj na adresu nás, duchovných. A tak sa pýtam, čo je toto za viera, ktorá je odtrhnutá od života, od spoločenstva sviatostí, ktorá nevie odpustiť a ktorá síce nikomu neublíži, ale ani nebuduje, nerastie, nedáva. Aká asi môže byť komunikácia medzi takto „veriacimi“ a Pánom? Asi na spôsob farizeja: „Pane, ďakujem ti, že nie som ako ostatní...“ Život týchto veriacich je duchovne mŕtvy, má síce nejakú schránku, ale niet v nej života. K čomu vlastne je takáto „mŕtva viera“ a komu prospje? „Či chceš pochopiť, prázdny človeče, že viera bez skutkov je neužitočná?“ (v. 20) Určite nie je vierou podľa Božieho slova, ale jeho výsmechom a iróniou. Viera bez skutkov lásky je mŕtva: „A čo by som mal takú vieru, že by som hory prenášal,

a lásky by som nemal, nič nie som.“ (1K 13, 2). Všetci iste poznáte príbeh zachráneného muža z Titanicu, ktorý spoznal Pána Ježiša v obetujúcej láske pastora. Pán Ježiš od nás všetkých očakáva dôkazy, že Ho milujeme – skutky poslušnosti, tak ako to my očakávame od svojich detí. Ako ináč chceme dokázať, že Jemu patríme a k Nemu sa priznávame, ak len nie skutkami, životom viery v praxi, v konkrétnych situáciách, do ktorých nás postaví a v službe bratom a sestrám? Pán Boh často skúša našu vieru aj v hraničných životných situáciách. Povzbudzujme sa príkladom Jóba či Abraháma. Brat, sestra, dnes sme ty i ja pozvaní zo svojej osamotenosti a odcudzenia k živej viere do spoločenstva, v ktorom môžeš dávať ale aj prijímať pokoj, radosť, nádej, silu, pomoc, odpustenie a lásku. Tieto dary a naša viera má byť „obapolná“, vzájomná, ak túžime žiť podľa Božieho slova. Skutky lásky sú tým svedectvom živej viery, ktoré majú váhu a moc v dnešnom odcudzenom a falošnom svete hriechu, tmy a chladu. Amen.

Modlitba:

Pane Ježiši, v dnešnom slove nám dávaš poznať, že od nás očakávaš konkrétne dôkazy viery v skutkoch lásky k blížnym, a tak i k Tebe. Ďakujeme Ti, že nás pozývaš k svojmu slovu i do spoločenstva, v ktorom sa môžeme vzájomne obohacovať a posilňovať v živej viere. Daj, aby sme Ti boli poslušní a vedeli Ťa vyznávať oddaným a poslušným životom, ktorý by svietil aj iným a roznecoval ich vieru. Amen.

Ing. Mgr. Danica Hudcová, zborová farárka v CZ ECAV Revúca